

Λίγα λόγια για ένα πολύ ιδιαίτερο αγωνιστικό αυτοκίνητο, που ήρθε στην Ελλάδα, διεκδίκησε και κατέκτησε το πρωτάθλημα ταχύτητας, το '73. Σε μια πορεία όχι χωρίς προβλήματα ή αναποδιές. Είναι η περίφημη ψυχεδελική 911 που οδήγησε ο Άρης «Αστεριξ» Λουμίδης.

Το τρίωρο Τατόι του '73 έχει μόλις ολοκληρωθεί και ο αλυτάρχης Κώστας Γλωσώ της δίνει την καρώ σημαία στον νικητή και μέλλοντα πρωταθλητή, για τον γύρο του θριάμβου.

Σύμφωνα με την αφήγηση του Ανδρέα Βρεττού, έχουν φθάσει με τον Αλέξη Μακρόπουλο και την γαλάζια 911 στη Στουτγάρδη, προκειμένου να γίνει ένα γενναίο service. Εκεί λοιπόν, αντικρίζουν μια τρίλιτρη 911 S. Το συγκεκριμένο αυτοκίνητο, στα χέρια του Gerard Larrousse, είχε τερματίσει 3ο στο tour de France, τον Σεπτέμβριο του '70.

Σε εκείνο τον αγώνα είχε χάσει μόνον από τα τρίλιτρα V12 πρωτότυπα Matra-Simca MS650 των Jean-Pierre Beltoise και Henri Pescarolo, που έκαναν το 1 - 2 αντίστοιχα. Ας τεθεί υπ' όψιν, ότι την προηγούμενη χρονιά, το '69, ο G. Larrousse, είχε κερδίσει το tour de France με μια δίλιτρη 911 R. Λίγους μήνες νωρίτερα, τον Μάιο του '69 μας είχε έρθει και στο 17ο Δ.Ρ.Α. με την ομάδα του Zuffenhausen μαζί με τον [Bjorn Waldegaard](#) και τον P. Toivonen. Ο Φιλανδός κατέκτησε τη νίκη, οι δυο άλλες 911 του Γάλλου και του Σουηδού εγκατέλειψαν.

Αυτό το ένοσο σιμόνι ήταν η κίτρινη Porsche. Η δασική ήταν μια δάσηνη νοργιά και είχα νά κάγω με την GTAm και την Corvette, και με διάφορα άλλα αυτοκίνητα. Ουδένωρα το κίτρινος γιατί η κίτρινη ήταν κίτρινος, ανέβηκα σε μια άλλη κατηγορία. Η κίτρινη ήταν καθαρόαιμη, η επίσημη συμμετοχή του εργοστασίου σιμόνι στην Tour de France της προηγούμενης χρονιάς.

Όταν την προτοβόλα στο Τατόι, στον πρώτο γύρο βλέπω ξαφνικά στον καθρέπτη μου δύο φώτα κολλημένα πίσω μου. Δένω θες ξεχάσω ποτέ αυτό που ένοσα. Ήταν ο Τονηρόδης με την BMW. Μου κόπηκαν τα πόδια. Τον πήρα τον αγώνα, γιατί είχα γραμμά και κρατάθηκα γρήγορα.

Είχα σφυρηλατήσει τον παλιό μου, ανέμενος στους πρωταγωνιστές - διεκδικητές του '73, πολύ δύσκολα εντοπίσιμη πια, στην εποχή

δραίνεται σε ελληνικά χέρια, έτοιμη να

[Σπύρινη Απριτολιόη](#)

Είχα σφυρηλατήσει τον παλιό μου, ανέμενος στους πρωταγωνιστές - διεκδικητές του '73, πολύ δύσκολα εντοπίσιμη πια, στην εποχή

Είχα σφυρηλατήσει τον παλιό μου, ανέμενος στους πρωταγωνιστές - διεκδικητές του '73, πολύ δύσκολα εντοπίσιμη πια, στην εποχή

Είχα σφυρηλατήσει τον παλιό μου, ανέμενος στους πρωταγωνιστές - διεκδικητές του '73, πολύ δύσκολα εντοπίσιμη πια, στην εποχή

Οπότε και οπότε ο νταφιρμάκος και ο αλτοίμογκας αυτή τη στιγμή, που τερματίζει νικηφόρα το 3ωρο Τατόι του '73, όπως

Περνώντας από τα πύς έβαλα
μέσα στην Κίτρινη τόν «Προί-
χω» . Μακρόσυλο, ποθ άπ' την
χαρά του είχε αλλοιθωρήσει και
έκανα τόν γέρο το θριάμβου,
ποθ τώρα τελευταία έχει γίνει ό
γέρος το θανάτου, μ' όλα τα
τέμπε και τάλλα τρελλά Γιόνα
Χι ποθ άρχίζουν τόν δικό τους
άγωνα, μόλις τελειώσουμε εμείς
τόν δικό μας!!! Μπαίνοντας
στά πύς άνοιχθήκανε οι σαμπά-
νες οι όποιες μωβέλεισαν τα
μάτια όταν τις καπελώθηκαν και
έτσι μεθυσμένος, χαρούμενος και
ξαλομένος άρχισα να δέχωμαι
συναγερήτρια από τόν Τάσο τόν
Άνεμο, μέχρι και τόν σοσδία-
τζη ποθ στήνεται στά πύς μετά
από κάθε άγώνα, μέχρι ποθ κά-
ποτε, δέν θυμάμαι πότε, με πή-
ρανε και έφυγα...

Αυτά γιά τό Τατόι. Άλλά ό
«Αστερίξ» δέν είναι άκόμη σί-
γουρα ό πρωταθλητής. Στός έ-
πόμενος δύο άγώνες πρέπει να
παλαίψω πάλι με τόν Τάσο, γι'
αυτό τό σπόρ ποθ άγπάμε, τό
απώστητο, έπισχεμένος να κέ-
νω τά άδύνατα δυνατό γιά να
μωρέσω να σ'ς ξαναδώσω άπ'
απτες τις σελίδες, μιά γεύση από
άγώνες. ✱